

man kan vente dem gennemførte. Det er dette opportunistiske Hensyn til at faa Sagen hurtigt igennem, som har bragt mig til at blive staaende ved disse, som det maa indrømmes, særdeles maadeholdne og beskedne Krav med Hensyn til Vresoprejsning. Jeg skal kun gøre en enkelt formel Bemærkning til Lovforslagets Ordlyd. Jeg er bleven opmærksom paa, at det Udtryk, der findes: "borgerlige Vrerettigheder" muligvis ikke er tilstrækkelig eksakt i juridisk Henseende, og at der kan rejses Tvivl om, hvad det vil sige at være i den fulde Besiddelse af borgerlige Vrerettigheder. Meningen er ikke tvivlsom. Meningen er den, at denne Vresoprejsning skal have samme Virkning, som Vresoprejsning, givet efter Loven af 3dje April 1868, vil have. For saa vidt der altsaa skulde være Uklarhed eller mindre Grad af Nøjagtighed i det Udtryk, her er brugt, vil jeg forbeholde mig at stille Forslag om at ændre det, og en saadan Ændring vil nærmest kun have redaktionel Betydning. Jeg finder som sagt ikke, at dette Forslag trænger til nogen længere indgaaende Motivering, jeg skal tillade mig at anbefale det til den højtærede Justitsministers og det høje Tings Velvilje, og med Hensyn til den fremtidige Behandling vil jeg sige, at dette Forslag vel er saa let overskueligt baade i sit Indhold og i sine Virkninger, at det vel er tvivlsomt, om det behøver at undergaa den sædvanlige lange og indgaaende Behandling, som et Udvalg kræver. Smidlertid, derover er jeg jo ikke Herre; jeg skal kun henstille til det høje Ting, hvis der er Velvilje for dette Forslag, at man saa lader det passere uden for lange Ophold.

Clausen: Jeg skal give dette lille Forslag mine bedste Ønsker med paa Vejen her gennem Rigsdagen. De Fordringer, som ere stillede i det, ere saa beskedne, at jeg tror, at vi alle uden Vengsteligthed kunne gaa med dertil. Der er jo noget nedtrykkende i denne Tanke, at et i Ungdommen eller i Uoverlagthed begaaet Fesltrin skal virke hele Livet igennem som en Forbandelse for den, for hvem det er sket. Der er jo ganske vist Afgang til at faa Vresoprejsning, men denne Agangsret er forbunden med saa mange Formaliteter, at

den for vedkommende vil blive en Ydmygelse, idet derved den almindelige Opmærksomhed henledes paa Sagen, og han maa paaany gennemleve alle de Ydmygelser, den oprindelig har haft for ham. Jeg vil ganske se bort fra de Fordele, det kan have at komme ind i de borgerlige Rettigheder igen, baade økonomiske og andre Fordele; men jeg tænker kun paa dette, at en Forfølelse begaaet i Ungdommen eller uoverlagt kan komme til at hvile paa en Mand hele hans Liv igennem som en Forbandelse, det finder jeg, er meget haardt. Jeg finder derfor, at dette lille Forslag er paa sin rette Plads, vi kunne uden nogen Vengstelse gaa med dertil. Skulde jeg have noget at indvende derimod, da skulde det være det, at dette Forslag er for bestemt. Der kunde maaske gives det en lidt videre Form, men det vil jo altsammen komme an paa den højtærede Justitsminister. Kan han modtage Forslaget, maaske med nogle Ændringer, vil jeg for mit Vedkommende anbefale det høje Ting at stemme derfor.

Klein: Tanken i Lovforslaget kan ogsaa jeg for mit Vedkommende anerkende og slutte mig til. Jeg har i og for sig ikke noget imod, at det opstilles som Regel, at den, der ikke er bleven tiltalt eller straffet for en værdærende Handling i Løbet af 10 Aar, efter at han første Gang er straffet med en Straf, der ikke har været højere end Fængsel paa Bånd og Brød, bliver berettiget til at faa sine Vrerettigheder tilbage eller faa Vresoprejsning. Jeg tror smidlertid ikke, at Sagen lader sig ordne saaledes, som den ærede Forslagsstiller har tænkt sig det. Forslaget gaar ud paa, at den, der befinder sig under saadanne Forhold som dem, jeg nævnte, uden videre skal indtræde i den fulde Besiddelse af de borgerlige Vrerettigheder, naar der er hengaaet 10 Aar, siden Handlingen blev begaaet. Det tror jeg ikke lader sig gøre, fordi det ikke er notorisk for alle Mennesker, naar den paagældende er dømt, eller naar Handlingen blev begaaet, hvor mange Aar der ere hengaaede siden, og endnu mindre er det notorisk, hvorvidt den anden Betingelse er til Stede, at den paagældende ikke har været tiltalt eller straffet for en lignende Handling i det paagældende Tidrum. Derfor dette Forslag